

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/37/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8311010278
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8311010278.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Jaroslava Bugeľa a JUDr. Františka Moznera na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.4.2013 v trestnej veci obžalovaného J. R. pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods.2 Tr. zák. a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T 69/2011 zo dňa 5.6.2012 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné napadnutým rozsudkom sp. zn. 2T 69/2011 zo dňa 5.6.2012 podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil obž. J. R., nar. XX.XX.XXXX v R., bytom V. č.XX, okr. R. spod obžaloby Okresného prokurátora Humenné sp. zn. 1Pv 4/11 zo dňa 11.5.2011 zo skutku, ktorý mal spáchať tak, že v presne nezistený deň v mesiaci december 2010 a 24.12.2010 asi o 16.00 hod. v stave opitosti v obci V., v rodinnom dome č. XX, kde býva so svojou družkou H. P., tejto sa vyhrážal, že ju zabije, zastrelí puškou a zakope do hnoja, že ju nikto nenájde, pričom dňa 24.12.2010 ju aj fyzicky napadol tak, že udieral jej hlavou o stenu izby, bil ju rukami po hlave a kopal do chrčtice, teda mal inému sa vyhrážať smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a spáchať čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe, čím mal spáchať prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1,2 písm. b/ Tr. zák., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodil obž. J. R., nar. XX.XX.XXXX v R., bytom V. č.XX, okr. R. spod obžaloby Okresného prokurátora Humenné sp. zn. 1Pv 4/11 zo dňa 11.5.2011, zo skutku, ktorý mal spáchať tak, že od presne nezisteného dňa do 04.01.2011 v rodinnom dome č. XX v obci V., kde býva, držal a prechovával po domácky upravenú dlhú strelbu schopnú zbraň - pušku systému MAUSER model 98, kalibru 8x57 JS, bez výrobného čísla s uzáverom systému MAUSER a 1 poľovnícky náboj zn. SB kalibru 30-06 Springfield a 1 puškový náboj nemeckej výroby, ktorá zbraň a náboje boli dňa 04.01.2011 zaistené políciou, teda sebe mal zadovážiť a držať strelnú zbraň bez povolenia, čím mal spáchať zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods.2 Tr. zák., pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 83 ods.1 písm. e/ Tr. zák. súd uložil zhabanie veci a to 1 ks po domácky upravenú dlhú strelbu schopnú zbraň - pušku systému MAUSER model 98, kalibru 8x57 JS, bez výrobného čísla s uzáverom systému MAUSER, ktorej vlastníkom sa podľa § 83 ods.2 Tr. zák. stáva štát Slovenská republika.

Po vyhlásení, odôvodnení rozsudku a poučení o opravnom prostriedku prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, podal odvolanie. Prokurátor svoje odvolanie odôvodnil podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 14.9.2012. Prokurátor v tomto odôvodnení konštatuje, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil svedeckú výpoveď poškodenej H. P. z prípravného konania, kde obžalovaného z obidvoch trestných činov usvedčila. Jej výpoveď považuje za objektívnu, pravdivú

ohľadne pušky, lebo presne označila miesto, kde sa nachádza a bola aj nájdená a obžalovaný sa jej mal vyhrázať, že ju zastrelí puškou. Tieto vyhrážky nepriamo boli preukázané aj lekárskymi správami, ako aj výpoveďou svedkyne C. M., ktorá uviedla, že 3.1.2011 jej poškodená povedala, že ju zbil obžalovaný, na tvári poškodenej videla modrinu. Nepriamo vyhrážanie poškodenej zabitím má preukazovať aj prípad, ktorý je vyšetrovaný na OO PZ Snina pod sp. zn. ORP-1251/SV-HE-2009, kde poškodenou je U. P., ktorá pri podaní trestného oznámenia povedala, že obžalovaný sa jej vyhrázať zastrelením puškou. Videla, že obžalovaný v ruke drží pušku, nevedela uviesť či išlo o skutočnú pušku alebo hračku. Prokurátor ďalej konštatuje, že znalec PhDr. U. O. uviedol, že poškodená v čase podania trestného oznámenia bola v stave psychickej dekompenzácie, ale zbraň si nemohla vymyslieť, musela o nej vedieť. Podaniu trestného oznámenia na obžalovaného určite predchádzal konflikt s obžalovaným. Podľa názoru prokurátora listy písané poškodenou po stabilizácii psychického stavu, ktorými odvolávala svoje predchádzajúce svedecké výpovede, nemožno považovať za hodnoverné, lebo nie je vylúčený vplyv príbuzných obžalovaného na poškodenú. Na základe týchto dôkazov a zistených okolností prípadu podľa prokurátora možno vyvodiť záver, že tieto dostatočne preukazujú, že žalované skutky a trestné činy spáchal práve obžalovaný J. R.. Prokurátor navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na nové pojednanie a rozhodnutie.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku podľa § 317 ods.1 Tr. por., ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods.1 Tr. por. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

V tejto trestnej veci súd prvého stupňa postupoval tak, že zistil skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Súd prvého stupňa plne rešpektoval základnú zásadu vyjadrenú v § 2 ods.10 Tr. por.

Súd prvého stupňa dôkazy vykonané na hlavných pojednaniach hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu a to jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho či ich zaobstaral súd, orgán činný v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Takýmto postupom plne aplikoval základnú zásadu vyjadrenú v § 2 ods.12 Tr. por.

Na hlavných pojednaniach súd prvého stupňa vykonal dokazovanie výsluchom obž. J. R., výsluchom poškodenej H. P., znaleckým posudkom znalca z odboru psychológie PhDr. U. O. a výsluchom tohto znalca, výsluchom svedkov C. M., npor. V. Y., kpt. Ing. K. P., Ing. H. J., Ing. Y. H., Mgr. E. F., U. P., ako aj znaleckým posudkom z Kriministického a expertízneho ústavu, z odboru balistiky, zápisnicou o ohliadke miesta činu, lekárskymi správami, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi, ktoré boli zabezpečené už v štádiu prípravného konania.

Obž. J. R. tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom, kde urobil vyhlásenie, že je nevinný, poprel spáchanie skutkov. Vyjadril sa k samotnej poškodenej, kde poukázal na tú skutočnosť, že poškodená je invalidná dôchodkyňa. Opakovane bola hospitalizovaná na psychiatrii. Trpí psychickou chorobou. Výpoveď obžalovaného je podrobne rozobratá v napadnutom rozsudku.

Poškodená H. P. pred súdom skonštatovala, že skutočnosti, ktoré uvádzala v trestnom oznámení dňa 4.1.2011 nie sú pravdivé. Na políciu išla z dôvodu, že potrebovala lekársku pomoc. Policajti nevedeli, že je psychicky chorá. Poškodená súdu vysvetlila, že v uvedenom čase neužívala lieky. Skutočnosti uvádzané v trestnom oznámení povedala iba z obavy pred tým, aby ju obžalovaný nedal na psychiatrické liečenie. Následne poprela všetky tieto svoje tvrdenia. Skonštatovala, že v súčasnosti užíva lieky a je v psychickej pohode. Poukázala na to, že písala vysvetľujúce listy tak počas vyšetrovania na políciu, následne na súd, prokuratúru, Ministerstvo spravodlivosti. Poškodená odvolala svoje výpovede z prípravného konania a poukázala pritom práve na svoju psychickú chorobu. Na pojednaní tvrdila, že obžalovaný ju nikdy neudrel, nijako jej neublížil. Naopak, zdôraznila, že počas výsluchu v prípravnom konaní klamala.

Súd prvého stupňa sa vysporiadal v rozsudku aj s lekárskou správou zo dňa 3.1.2011 so záverom, že príčina vzniku poranení vychádza zo subjektívneho oznámenia poškodenej H. P..

Znalec z odboru psychológie spracoval znalecké posudky, kde riešil otázku tak osobnosti obžalovaného ako aj poškodenej. Znalec PhDr. U. O. v prípade obžalovaného konštatoval, že je osobnosť simplexná, impulzívna, afektívne odbrzdená, má problémy s prispôsobovaním sa, pričom však v situáciách, ktoré sú pre neho štandardné, ktoré v ňom nevyvolávajú napätie, dokáže reagovať primerane. Ak je vystavený tlakom, má tendenciu reagovať impulzívne.

U poškodenej H. P. zistil znalec, že sa jedná o osobnosť simplexnú, impulzívnu, s narušenou sociabilitou, skôr egocentricky zameranú, v afektívnych situáciách je možné od nej očakávať aj neadekvátne správanie. V čase vyšetrovania bola schopná správne vnímať, reprodukovat' skutočnosti, avšak pri psychickej dekompenzácii dochádza u nej ku skresleniu vnímania, reprodukcii prežitých udalostí. Znalec konštatoval, že jej schopnosť zreprodukovat' udalosti, ktoré sú predmetom trestného stíhania, je znížená. V čase podania trestného oznámenia bola v štádiu psychickej dekompenzácie. Išlo o mánio - depresívnu psychózu vo fáze mánie, keď je osobnosť veľmi aktívna, nekritická k svojmu správaniu. Jej správanie je nekontrolovateľné a toto mohlo viesť k určitému skresleniu podania, ktoré je predmetom trestného konania. Skreslenosť výpovede môže vyplývať z prílišnej precitlivenosti na udalosti, ktoré sa práve odohrávali medzi ňou a jej druhom. Impulzivita obžalovaného mohla jej správanie v čase jej psychickej dekompenzácie vyprovokovať do takej formy správania, ktoré ona mohla vnímať ako útok na jej osobu. Zbraň si vymyslieť nemohla, musela o nej vedieť. To akým spôsobom sa o nej dozvedela, znalec nemohol vysvetliť, no mohla tento nález zakomponovať do svojej výpovede pred políciou, aby ublížila obžalovanému. Znalec poukázal na to, že dňa 6.1.2011, tesne po podaní trestného oznámenia, bola hospitalizovaná v Psychiatrickej nemocnici v H. s diagnózou - psychickou poruchou, ktorá súčasťou boli bludy, halucinácie. Znalec predpokladal, že medzi nimi došlo ku konfliktu a vzápätí poškodená sa rozhodla riešiť tento konflikt obvineniami na adresu obžalovaného. Z klinického hľadiska podľa znalca sa rozsah skresľovania nedá pomenovať. Znalec v závere potvrdil, že pri psychiatrickej diagnóze poškodenej môže byť spúšťačom aj oznámenie obžalovaného, že poškodenú dá na psychiatriu.

Svedkyňa C. M., starostka obce V., potvrdila, že dňa 3.1.2011 videla na pravom líci poškodenej odreninu, nebolo to nič vážne. Poškodená jej tvrdila, že ju zbil obžalovaný. Pýtala o nej peniaze s tým, že ide obžalovaného udať. Táto svedkyňa skonštatovala, že nikdy v minulosti poškodená nevravela, že by obžalovaný ju zbil, vyhadzoval z domu alebo vyhrážal sa jej. Ani od obyvateľov obce nemala vedomosť o tom, že by obžalovaný útočil na poškodenú.

Zo svedeckej výpovede svedkyne npror. V. Y., ktorá spísala zápisnicu o trestnom oznámení, vyplynulo, že poškodená po príchode na OO PZ bola v zlom psychickom stave, pôsobila zúbožene, ako vynervovaná žena. V priebehu výsluchu vyplynulo, že po narodení syna poškodená dostala popôrodnú psychózu a dlhodobo sa lieči. V dôsledku tejto poruchy je aj na invalidnom dôchodku. Na tvári poškodenej si všimla aj modrinu. Pôsobila unavene, nevyspato, zanedbane a neupravené. Poškodená jej tvrdila, že spolužitie s obžalovaným bolo dobré, no v poslednej dobe, keď si druh vypije je agresívny. Poškodená pri výsluchu tvrdila, že ju bije päťami do hlavy, v dôsledku čoho má silné bolesti, zabúda, má závraty. Na druhej strane konštatovala, že keď obžalovaný je triezvy vie nakúpiť a navariť. Okrem týchto skutočností tvrdila, že obžalovaný nemá zbrojný preukaz, no má vedomosť o tom, že obžalovaný má doma zbraň. Pri rozhovore poškodená skákala z jednej udalosti na druhú, ako keby chcela všetko vypovedať naraz. Svedkyňa si toto správanie vysvetľovala tak, že je zúfalá a nevie čo má robiť. Poškodená skonštatovala, že deň pred podaním trestného oznámenia pila alkohol, preto na polícii bola od rána a vypočúvaná bola až podvečer. Z rozhovoru s poškodenou svedkyňa zistila, že poškodená neberie lieky, pretože obžalovaný ich nevybral z lekárne, následne vysvetľovala, že nechce jej dať lieky naraz, aby ich nepojedla. Svedkyňa zdôraznila, že poškodená si nežiadala lekára a podľa jej názoru lekára ani nepotrebovala. Potrebovala inú pomoc a to ochranu pred obžalovaným. Svedkyňa skonštatovala, že nevedela o hospitalizácii poškodenej v nemocnici. Naopak, poškodená jej tvrdila, že v nemocnici bol hospitalizovaný jej syn. Z nemocnice ju vyhodili z dôvodu, že mala pozitívne alkoholické nápoje, preto nemá ani lekársku správu o ošetrení syna z tohto dňa, keď s ním bola na ošetrení v nemocnici.

Vyšetrovateľ kpt. Ing. K. P. vo svojej svedeckej výpovedi skonštatoval, že o chorobe poškodenej sa dozvedel až po jej hospitalizácii v Psychiatrickej nemocnici v H.. Svedok uviedol, že do času kým sa nedozvedel o psychiatrickej diagnóze, s poškodenou jednal ako s osobou bez takejto diagnózy.

Na základe poznatku zisteného z výpovede poškodenej, na miesto činu boli vyslaní policajti a to svedok Ing. H. J., Mgr. E. F. a Ing. Y. H.. Z ich výpovedí vyplývajú aj okolnosti, za ktorých našli zbraň a miesto, kde sa zbraň nachádzala. Zhodli sa na tom, že poškodená ich zavolať do dvora rodinného domu, tvrdila, že obžalovaný vlastní dve pušky, zaviedla ich do drevárne a ukázala im pušku uloženú na tráme. Následne im ukázala aj miesto v dome, kde sa nachádzali náboje. Policajná hliadka po tomto zistení čakala na príchod policajného technika. Miesto nálezu zbrane a nábojov je zachytené v zápisnici o ohliadke miesta činu.

Svedkyňa U. P. na hlavnom pojednávaní odmietla vypovedať. Súd na hlavnom pojednávaní prečítal jej výpoveď z prípravného konania, z ktorej vyplynulo, že nevie sa vyjadriť k predmetu obžaloby. K tejto výpovedi súd prvého stupňa oboznámil obsah spisu OO PZ Snina ČVS: ORP-1251/SV-HE-2009 a zápisnicu o trestnom oznámení, ktorú podala U. P., neter obžalovaného. Z obsahu týchto dôkazov vyplynulo, že obžalovaný sa jej mal vyhrážať puškou, že ich odstrelí. Vec bola odovzdaná Obvodnému úradu v Humennom, odboru všeobecnej vnútornej správy na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. K samotnej puške z tohto konania vyplynula skutočnosť, že nevedela sa vyjadriť či išlo o pušku skutočnú alebo o hračku. Sama skonštatovala, že nevidela už potom u obžalovaného žiadnu zbraň.

Súd vo svojom rozhodnutí následne zhodnotil aj skutočnosti z prečítaných svedeckých výpovedí na hlavnom pojednávaní a to Y. R., matky obžalovaného, svedka E. P., H. R., J. J., J. P., H. Y., E. P., E. Y., H. Y. a Y. O..

Po zhodnotení obsahu jednotlivých dôkazov, ktoré súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal, vyslovil svoje právne úvahy. Poukázal na skutočnosti, ktoré v jednotlivých dôkazoch mal za preukázané a dospel k správne záveru, že vykonané dokazovanie nepreukázalo, že by obžalovaný svoju družku fyzicky napadol a vyhrážal sa jej zabitím. Súd zhodnotil stav v akom sa nachádzala poškodená v čase, keď podávala trestné oznámenie, keď uvádzala tieto skutočnosti. Zároveň zdôraznil, že poškodená následne tieto svoje tvrdenia odvolala. Už v štádiu prípravného konania bolo zrejmé, že poškodená je pacientkou, ktorá trpí psychiatrickou diagnózou. V tom čase neužívala lieky predpísané psychiatrom a stav, v ktorom sa nachádzala znalec zhodnotil, že išlo o nej o psychickú dekompenzáciu. Išlo o mánio-depresívnu psychózu vo fáze mánie, kde znalec veľmi podrobne charakterizoval stav poškodenej v tomto štádiu. Krátko nato bola dňa 6.1.2011 poškodená hospitalizovaná v Psychiatrickej nemocnici v H.. Tak, ako súd prvého stupňa správne poukázal, neboli produkované ďalšie dôkazy, ktoré by nasvedčovali tomu, že sa stal skutok tak, ako bol uvedený v obžalobe okresného prokurátora. Na základe týchto skutočností súd prvého stupňa nemohol dospieť ani k inému záveru, iba k tomu, že obžalovaného podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby, pretože skutok sa nestal.

Vo vzťahu skutku, ktorý bol uvedený v bode 2/ obžaloby, súd prvého stupňa vykonal dokazovanie tak, ako bolo navrhnuté prokurátorom na hlavnom pojednávaní a zhodnotil skutočnosti vyplývajúce z jednotlivých dôkazov. Ani súd prvého stupňa nespochybňuje nález zbrane a nábojov, no na druhej strane zbraň bola nájdená v priestore, kde už v prípravnom konaní bolo zrejmé, že majú prístup aj ďalšie osoby. Samotná poškodená v trestnom oznámení a následne výpovedi tvrdila, že zbraň mal do drevárne zaniest' H. R., brat obžalovaného, spolu s jej synom. Je potrebné sa stotožniť so záverom súd prvého stupňa, že neboli nájdené žiadne stopy, ktoré by preukazovali, že zbraň alebo strelivo boli v dispozícii obžalovaného. Na základe takto vykonaného dokazovania súd prvého stupňa dospel k záveru, s ktorým sa stotožňuje aj krajský súd, že v danom prípade nebolo preukázané, že tento skutok spáchal obžalovaný. Postup súdu prvého stupňa, keď obžalovaného podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodil bol vecne správny.

V štádiu prípravného konania bola zaistená zbraň. Súd prvého stupňa, aj keď obžalovaného oslobodil spod obžaloby, správne postupoval, keď s ohľadom na bezpečnosť ľudí alebo majetku uložil zhabanie tejto zbrane podľa § 83 ods.1 písm. e/ Tr. por. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.